

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 240.

✓ Ljubljani, v sredo 21. oktobra 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 20. oktobra.

Javna varnost na Štajerskem.

Že v preteklem zasedanju je tožil poslanec Morré, da je v gorenje-radgonskem okraju na Štajerskem, zlasti ob ogerski meji, javna varnost zelo slaba, in da pogostoma prihajajo tatje, ki se potikajo in skrivajo na ogerski zemlji.

Minister je odgovarjal, da je vlada v varstvo tamošnjega prebivalstva zaukazala pomnožitev žandarmerije v Gorenji Radgoni in razpisala darila za nje, ki gospodski naznanijo vlomitelje.

Ali razmere se vsled tega niso zboljšale in nedavno so predrzni uzmoviči vlomili celo v radanjsko pisarno skozi votlino, ki so jo skopali skozi 2 čevlja debeli zid, ter so celo trikrat s puškami streljali na ljudi, ki so jih zasačili, ko so hoteli razbiti železno blagajnico; celo v radgonsko mesto so se priklatili predrzneži ter so skušali prav blizu okrajnega glavarstva vlomiti, pa so bili k sreči odpodeni. Ali tudi tam so streljali na ljudi, ki so jih bili zapodili. Sploh je bilo v teku jednega leta več kakor petdesetkrat vlomljeno, ne da bi bili dozdaj še zasačili hudodelnike, ali m sploh na sled prišli.

Zato so v zaunji seji poslanci Foregger, Morré in Stürgkh vnovič vprašali ministerskega predsednika, ali hoče napraviti še jedno žandarmerijsko postajo in z ogersko vlado nemudoma stopiti v dogovor, da z uspehom zabrani potepuhom, ukradene reči skrivati po ogerski zemlji?

Uradni jezik v Istri.

V pričetku današnje seje odgovarjal je ministerski predsednik grof Taaffe na več interpelacij, med drugimi tudi na pritožbo poslanca Spinčica in tovarišev zastran uradnega jezika v Istri. Odkar namreč tam pri občinskih volitvah zmaga jejo slovenski kandidati, začele so jim gospodske pošiljati zgolj nemške dopise. Poslanci so torej v posebni interpelaciji vprašali ministra, kako more opravičevati tako ravnanje?

Grof Taaffe je odgovarjal, da se je pazinska občina zaradi nemških uradnih dopisov pritožila pri ministerstvu, ki je to pritožbo uslišalo in gospodskam zaukazalo, da naj občinam ne otežujejo njihova posla in jim ne pošiljajo nemških dopisov, ker se nemški jezik v Istri ne more prištevati med deželne jezike, in tudi v občini ni občevalni jezik. Minister obeta, da se hoče vlada sploh ozirati na jezikovne razmere v Istri in jim zadostovati.

Koroška in Dalmacija.

Kakor po mnogih drugih deželah, napravila so huda vremena veliko škodo tudi na Koroškem in v Dalmaciji. Vsled tega sta poslanci Ghon in Bulat danes zbornici izročila nujna predloga, da naj vlada tudi v omenjenih deželah preiskuje škodo in ljudem dovoli primerno državno pomoč. Predloga sta bila brez ugovora izročena budgetnemu odseku v pretres in poročanje. Prestopivši na

dnevni red

bil je načrt mornarskega zakona v prvem branji izročen posebnemu odseku 24 članov, ki se voli v eni prihodnjih sej iz cele zbornice. Potem so bili izvoljeni poročevalci za one oddelke državnega proračuna, ki se bodo neposredno obravnavali v zbornici. Volitev se je vršila iz zgolj formalnih ozirav in so bili izbrani vsi dosedanja poročevalci.

Potem se je pričela splošnja razprava o načrtu zakona glede zdravniških zbornic. Stvarno sta govorila o tej reči zdravnik Dvořák in Widersperg, poslanci Schneider, Bloch in Lueger pa so pri tej priliki razpravljali židovsko vprašanje. Zbornica poslušala je vse tri govornike jako pazljivo, ali razlegala se je kaj pogostoma tudi splošnja veselost. Žid Bloch si je prizadeval poslancem dopovedati, da boljših ljudi ni, kakor so židje, dr. Lueger pa mu je dobro posvetil in dostojno pojasnoval židovsko poštenje. Morda pozneje še nekoliko izpregovorim o teh govorih.

Oglasil se je še dr. Fuss, ki navadno jako obširno govori, ali danes se je vendar udal poročevalcu

valcu dr. Roserju, ki mu je med govorom z raznimi znamenji namigoval, da naj neha.

Po kratkem dejanjskem popravku dr. Blocha pričela se je posebna razprava, pri kateri so obveljali vsi paragrafi z nekaterimi majhnimi, ali ne bistvenimi premembami, ki jih je priporočal poslanec dr. Vielguth. Konečno je bil celi zakon sprejet tudi v tretjem branju. Ravno tako so obveljale od Dvořaka nasvetovane resolucije.

Ob 3/4 uro predsednik sklence sejo in prihodnje zborovanje napove za četrtek, 22. t. m., ob 10. uri dopoldne. Na vrsto pride državni proračun za l. 1892.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. oktobra.

Notranje dežele.

Slovanski kongres. Da se snide ta kongres, še danes nemamo dosti upanja. Poljski listi so izvedeli, da ni res, da se h kongresu Poljaki ne bodo vabili. Iz poljskih listov se dá posneti, da je pričakovati, da se tudi poljski odposlanci tega shoda udeležijo. Priprave za shod bodo bajé prevzeli Mladochi. Ko se bode pa shod sešel, pa izvoli takoj odbor iz zastopnikov vseh avstrijskih Slovanov, da bode vodil obravnave. Zastopniki vsacega slovanskega naroda bodo izročili kongresu načrt občenega slovanskega programa. Vsaka narodnost bode sestavljala poseben odsek, ki se bode posvetoval v materinščini. Zeleti je vsekako, da bi se na tem shodu sporazumeli o kakem skupnem programu za vse avstrijske Slovane. Žal, da ni upanja, da bi se to doseglo. Preveč je celo načelnih nasprotstev. Nekateri Slovani so za zgodovinsko pravo, drugi pa za narodno načelo. Težko bode vse te stvari spraviti v sklad.

Ogersko. Huda debata je v ogerskem državnem zboru o budgetnem provizoriju. Pri tem se pa ne govori le o stvari, temveč se vpletajo vse mogoče zadeve. Mej drugim se razgovarja tudi o državnopravnem stališču Ogerske. Opoziciji, in to ne le skrajni levici ne ugaja več sedanje razmerje z Avstrijo. Ogerska mora dobiti svojo vojsko, svoj dvor in se v vsem ločiti od Avstrije izveniš osebo vladarjevo. Vladna stranka zavrača te zahteve, pa

LISTEK.

Sprehodi po praški razstavi.

Napisal Tinetov Grog.

(Dalje.)

V kotlarni, kjer se pripravlja sopar večini delujočih strojev, vidi se poleg zbirk, katere so razstavile nekatere manjše tvrdke, tudi kakih deset dinamoelektričnih strojev. Tudi v tej stroki je češka dežela znamenita, dasiravno je skoraj nemogoče tekMOVATI z drugimi državami, kjer so si tvrdke, kakor Siemes in Halske, ameriške in angleške družbe na akcije, vsaka s pomočjo glavnice več milijonov, to obrt osvojile tako rekóč v monopol. Tako pridobil si je Křižík, ki je te motorje v kotlarni razstavil, 1881. leta na električni razstavi v Parizu od električnega kongresa veliko zlato medaljo, kakoršnih se je takrat skupno le dvanajst oddalo. Na dunajski električni razstavi 1883. leta odlikovala sta se Kremenečki in navedeni Křižík mej prvimi razstavljalci.

Krog „strojarne“ in „kotlarni“ zgrajena poslopja so večidel tudi strojstvu namenjene, taka paviljon tvrdke Novak & Jahn, v katerem se vidi zraven drugih strojev mogočna ledarna. Ako postojíš

malo pred strojem, pricinea se izpod tal v greben vsajenih osem do deset piramid umetnega ledu, in to se vsakih deset minut ponavlja. To stroj pridela po tristo stotov ledu na dan, vse skoraj popolnoma brez truda človeških rok, le tu pa tam delavec kako kljuko pritisne ali kako cev zavrti; podukaželnemu pa tovarniški uradnik radovoljno razloži naredbo tega stroja.

Paviljon Vilimkov stoji koj zraven. Tu se tiska in vreduje dnevnik „Praba“, ki le za čas razstave izhaja v razstavine namene. Posebno zasluži tiskarna, da si jo vsakdo ogleda; tiska se z rotacijskim strojem (sistema Walterjeva), ki lahko dvobojno list štiri- do šestkrat večji od „Slovenca“ na uro v 25.000 izvodih natisne, zraven ga avtomatično spravi in razreže. Tacih strojev bila sta pred tem v Avstriji samo dva, četrtega do današnjega dne še ni. Takega bode, g. vrednik, tudi Vi napravili, kadar bode imel „Slovenec“ 50.000 naročnikov, kaj ne? Saj stane samo kakih 30 tisočakov.

Ob drugi strani „strojarne“ postavljena je vse-skozi železna hiša od prve češko-moravske tovarne za izdelovanje strojev; tu dela ves dan stroj, premog drobč in zdrobljenega po velikosti razločujoč. Pri strani dovaža se po progah premog v podze-

meljsko votlino, od koder se v rudarskih zabojih (hunte) navkreber kakih osem metrov visoko prepelje; tu se zaboj sam ob sebi v drobč stroj prekuene, prah se odpihne, koščki pa vsak po svoji velikosti v svoje predale padajo. Čeravno se gledalec ogljenega prahu ves očrni, vidiš od jutra do večera ljudstvo, ki občuduje hribu enako nakopičeno železje, valarje in verige, ki se vse neprenehoma mota. Razloženi premog pa se po drugih progah odvaža v kotlarno, kjer se vsak dan sproti porabi. Enak stroj vidi se v sosednem posloppu tvrdke Bolzano, Tedesco & Comp., ki pa navadno miruje. Ta tvrdka ima tukaj tudi od strokovnjakov jako občudovan stroj na ogled, vrtavec premoga, ki več sto kubičnih metrov na uro zavrti, stroj, kakeršne sme edina ta tvrdka v monarhiji izdelavati.

Sicer mi je tu omeniti, da ravno v tej stroki (strojstvu) se je Čehom pridružilo nekaj poštenih, miroljubnih Nemcev. Gospodje Schmaykal (reci Šmajkal) in drugovi so napravili, ko so bili izprevideli, da tu ne bodo ukazovali, štrajk in menili, da se bo vsakdo, kdor nemški zna, razstavi odpovedal. Toda prvič je mnogo ljudij, Nemcev, ki ne frče slepo po „justament“-politiki teh gospodov, drugič pa bi bilo tudi slavnoznano ime tovarnarja zatem-

seveda le nekako neprostopljivo in se pred vsem le na to sklicuje, da se 1867. leta ni dalo več doseči. Kako je napačno bilo, da se je uvel dualizem, o tem se vsakdo lahko sedaj prepriča, ako čita obravnave ogerskega državnega zbora. Tedaj se je mislilo, da so Madjare za zmiraj zadovoljili, ali sedaj pa gospoda v Budimpešti vedno kaj novega zahteva.

Vnanje države.

Avstrija in Nemčija. Pešpolk št. 34 cesar Viljem I. je ta dni prathoval petdesetletnico, odkar je bil princ Viljem, pozneje cesar nemški, imenovan imejteljem tega polka. Pri slavnosti je bil tudi pruski vojaški atašé, podpolkovnik pl. Deines. Ta pruski vojak je napil polku in njega poveljniku. Ta napitnica je bila jako prijazna, ali vendar marsikoga v Avstriji ni razveselila. Govoril je prav tako, kakor bi Avstrija bila za večne čase zvezana z Nemčijo. Rekel je, da sta nemška in avstrijska vojska nerazrušljivo združeni, da ju nič na zemlji ne more razdružiti. Vsakemu vojaku je v srce zapisano, da mi vkupe spadamo. Mi nemamo nič proti zvezi z Nemčijo, da celó priznavamo radi, da je pri sedanjih razmerah potrebna. Zaradi tega se pa še Avstrija ni odrekla svobodnim odločitvam v bodoče. Naša država je nezavisna in ob priliki lahko sedanje zveze razdere in druge sklone, če se jej bode to ugodno zdelo. V Berlinu še nikakor nima odločevati o usodi naše države.

Francija. Pristaši pokojnega Boulangerja so prišli na misel, da bi mu postavili v Parizu spomenik. Začeli so že nabiranje in nabrali 500 frankov. Ker Parižani neso nič več navdušeni za pokojnega pustoloveca, ni misliti, da bi se kdaj toliko nabralo, da bi se mu postavil spomenik. Tudi ni misliti, da bi prebivalstvo dopustilo, da bi se spomenik postavil temu bojazljivcu in samomoricu, katerega zasluge za domovino neso znatne. Nabiranje se je najbrž začelo zaradi tega, da boulangisti imajo novo priložnost za agitacijo.

Irška. Čudno se marsikomu zdi, kako da je Parnell, ki je bil vendar Anglež in protestant, postal vodja Ircev. Pripoveduje se, da je policija nekaj na sumu imela Parnellovo rodbino, ko je bil irski vstanek 1867. leta. Policija je preiskovala pri Parnellovih in po sili šla celó v spalnico Parnellove matere. Parnell je tedaj še hodil v šolo. Ko je domov prišel, izvedel, kaj se je zgodilo, je rekel, da bi bil on postrelil policijste, da je bil doma. Od tega časa je iz vsega srca sovražil Angleže. Ko bi se to ne bilo pripetilo, bil bi Parnell najbrž vpliven angleški politik, morda celó minister. Predniki Parnellovi so pa bajé bili španski židje.

Španija. Na severnem Španskem je bila slaba letina in ljudi tare glad. To je pa prouzročilo nevoljo mej prebivalstvom. Republičanski agitatorji pa seveda skušajo to nevoljo uporabiti v svoje namene. Vlada se že boji nemirov in je storila obširne naredbe za vzdrževanje reda in tudi skrbi, da pomaga stradalajočim.

Vzhodna Indija. V Anamu so vedni boji mej roparji in francoskimi vojaki. Nedavno so roparji napali vojake, ki so varovali delavce pri neki gradbi. Roparji so ubili ali ranili 13 francoskih vojakov. Nekaj roparjev so pozneje Francozi vjeli in usmrtili. Pač prav so imeli tisti, ki so odgovarjali francoski vladi, da naj se ne meša v tonkanske in anamske stvari. Koliko se je že izdalo denarja, koliko prelilo krvi, ali dosedaj še Francozi od vsega tega niso imeli nobeni koristi!

Južna Amerika. Argentinski senat je predsedniku Pelleriniju izrekel grajo, ker je generala Mitre nagovarjal, da naj nikar ne odstopi od kandidature za predsedstvo. Ministerstvo se bode popolnoma premenilo. — V chilski republiki so se občne volitve prav mirno izvršile. Konservativci so dobili večino v zbornici. Liberalci pa v senatu.

nelo, pozabljeno in nove tvrdke bi bile kupovalce pridobile, facit je bil, da so skoraj vse bolj znane tvrdke Šmajkala (piši Schmeykala) na cedilu pustile in razstavile sebi v korist in, priznati se mora, razstavi ne na kvar. (Dalje sledi.)

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Dvanajsto poglavje.

Pristava na Črni gori.

Odkar je pogorel Rosescastle in izginil agent Pressmann, živel je škof Pinnacle v vednem nemiru. — Zato je poslal ženo in hčeri v London, sam pa se je v svoji palači, katero je premenil v trdnjavo, obdal z vojniki in redarji.

In vendar je nekega dne, ko je sedel k mizi in razgrnil prtič, našel v njem listek z besedami: „Ako do danes zvečer lord Pinnacle ne izpusti vseh nesrečnih jetnikov, ki jih nedolžno drži v jetnišnici, zažgana bo njegova pristava na Črni gori“. Prvo svarilo. „Kralj noči!“

„Kdo je pogrinjaj mizo?“ jezen vpije škof.

Izvirni dopisi.

Iz Zagreba, 17. oktobra. Naša izložba je torej končana. Dne 14. oktobra o polnoči je prenehala za občinstvo, a uradno se je zatvorila 15. popoldne. Prenehale so šumne zabave, katerih je bilo preobilno skozi cela dva meseca, a kakor je bilo videti, zagrebško prebivalstvo se je nerado ločilo od izložbenih prostorov, kajti zadnji dan je prišlo v izložbo do 12.000 ljudij, ki so ostali večidel do konca tamkaj. Prinos tega dne je bil namenjen zagrebškim siromakom; v celem so dobili za-nje 1200 glđ. Vidi se, kako dobrega srca je naše prebivalstvo, da se spominja kaj rado svojih siromakov pri vsakej priložnosti. Neki odličnejši izložitelji so priredili izložbenemu odboru zadnji dan izložbe sijajen banket v „grand hotelu“, kjer so se zbrali najodličnejši možje Hrvatske, da se še enkrat v domorodnem duhu razveselijo, da je naša gospodarska izložba tako sijajno izpala.

Zdaj se je že začelo pisati po naših časopisih o uspehu in posledicah naše jubilarne izložbe. Složni so vsi v tem, da je podjetje krasno uspelo. Posebno so zadovoljni pravi domoljubni Hrvati, kajti narodni duh hrvatski se je pri vseh svečanostih pokazal jak in nepotr. Skoraj bi rekel, da se je v tem času probudil tudi pri onih, ki so mislili, da ga ni vredno več gojiti. Pomislimo na ono oduševljenje, ki je priklopelo na dan, ki so nas obiskali Dalmatinci. Kako važen je bil prihod naših bratov iz Dalmacije in odkritje spomenika M. Kačiću, pokazala bode najbližja prihodnost, kajti vsak Hrvat je zdaj zavzet za združevanje Dalmacije s Hrvatsko. Važni so pa tudi obiski ostalih naših slovanskih bratov Slovencev in Čehov. Bodemo imeli li od obiska Madjarov kakih koristi, je skoraj dvojbeno, kajti ogerska vlada ima svoje nazore v politiki, katero pa tudi ne ravnajo na korist zemljam ogerske krone, nego le na korist madjarskemu narodu, brez ozira na vse druge narodnosti. Tukaj se bode tedaj nadaljevala morala dosedanja borba, dokler ne zmaga pravična stvar.

Manje zadovoljni moremo biti z izložbo v narodnogospodarskem pogledu. Znano je, da je velik del naše zemlje ploden in rodovit, ali znano je tudi, da se še precej slabo obdeluje, kar se je dokazalo na izložbi. Istina je, da je naš les gotovo najlepši in najboljši v celem Evropi, ali z našimi šumami se ne gospodari racijalno, posebno kar je državnih, dočim se privatne šume dosta lepo gojijo. Tudi smo videli krasne konje in lepo govejo živino na izložbi, in to so skoraj poleg sadja edini znameniti produkti naše zemlje. Vina, dozdej glavni naš proizvod, bo kmalu zmanjkalo, če se ne bodo oblasti zavzele za siromašnega kmeta, a žita se na Hrvatskem pridelava premalo, da bi se mogel z izvozom poljedeljec pomagati, razven v Slavoniji. Sploh se je opazilo, da naš kmet v gospodarstvu ni napredoval, pač pa graščaki. Potrebno bode tedaj, da se obrne posebna skrb na kmečko prebivalstvo, kako bi mu se dalo pomoči, da bi tudi ono napredovalo. V enej stroki je zares naš narod originalen, namreč v hišnem obrtu: v tkanju, vezenju, pletenju in rezbariji. Ali vse to dela le za-se, v prometu se ta

roba še ni razpečevala. Potrebno bi bilo, da prid do tega, kajti potem bi imel narod večo korist od dela.

A kaj je z našim rudarstvom? Koliko krasnih rudnin je bilo izloženih, in vendar kako malo se bavi naš narod s to stroko gospodarstva. Slabe ceste in pomanjkanje denarnih sredstev preči razvitek in napredek tudi v rudarstvu. Še le v najnovejšem času se je tudi v tem pogledu začelo nekaj gibati. Vsaj se bode začel rabiti domači premog, katerega imamo v izobilju.

Opozicijski listi seveda dolže radi teh nedostatkov sedanjo vlado, da se vse premalo ozira na naše potrebe, da se sploh premalo stori za investicije. To je deloma istina, kajti ogerska vlada skrbi v istini v prvi vrsti za Ogersko in še le potem za Hrvatsko, posebno kar se tiče komunikacij, reguliranja rek itd., in naša vlada pri najbolji volji ne more izvesti onega, kar želi. Financijalna odvisnost od Ogerske škodila je Hrvatskej največ, saj je čisto naravna stvar, da skrbi Ogerska najpoprej za-se in še le potem za druge. Pravičnosti v takem položaju ni treba iskati, ker je po navadi jači narodi slabejšim ne priznavajo. Zatorej je potrebno, da se narod sam začne zavedati svojega položaja ter si po možnosti sam pomagati. Da ima dosta sposobnosti za vse, pokazal je hrvaški narod z zadnjo izložbo, a nade je, da bode pri vseh zaprekah, ki mu jih sovražniki postavljajo, vendar le prišel počasi do svojega cilja.

Z Blok, 17. oktobra. Po časopisih je bilo pred enim letom brati, da nameravajo na Blokah napraviti nov kamenit oltar. Bilo je pa zanj že skrajni čas, ker je bil poprejšnji oltar v jako slabem stanju in tudi cerkvenim določilom ni več zadostoval. Zato se je sedanji, za čast Božjo nad vse vneti, za cerkveno oplešavo neumorno delavni in razumni knezoškofijski svetovalec in župnik, mnogo trudil, da bi dobil primeren načrt za nov oltar. Od vseh stranij so mu dohajali načrti, toda nobeden mu ni tako ugajal, kakor načrt, ki ga je naredil g. Miroslav Tomec v Št. Vidu nad Ljubljano. Načrt je bil narejen za drag oltar, zato je začelo previdnega g. župnika zopet skrbeti, komu naj bi delo izročil. Po dolgem premišljevanju se odloči za gosp. Vekoslava Vodnika, kamnoseka v Ljubljani. Pogodila sta se za 11.400 glđ. Od več stranij se je čulo: „Tako dragega dela bi jaz Vodniku ne izročil, ker je še premlad in njegovih del še ne poznamo.“ Toda g. župnik se ni zmenil za to besedovanje, ostal je pri sklenjeni pogodbi. In ni se varal. G. V. Vodnik je oltar tako lepo, mojstersko, da umetniško izvršil, da ga ni enacega v naši deželi vsaj na kmetih ne, naj že opazujemo njegovo velikost, sostavo barv ali finost v izdelovanju. Toliko ornamentike in toliko različnih barv jaz še pri nobenem oltarju na Kranjskem nisem videl. Vse to pa je tako umetno sestavljeno, da naredi jako prijeten vtis. Vso čast in vse priznanje zasluži v polnej meri g. V. Vodnik. Oltar je treba videti, popolnoma opisati ga je skoraj nemogoče. Vendar ga hočem po svoji zmožnosti vsaj nekoliko opisati.

Oltar sv. Mihaela je 10.55 m visok, s stranskima vraticama je 7.90 m širok. Delan je v modernej „renaisanci“ po obrisu g. Tomca iz Št. Vida nad

„Jan Artman, Milost, kakor navadno!“ odgovori komornik.

„Sém naj pride!“

Jan je bil star služabnik v škofovi hiši.

„Kdo je pogrinjaj?“ ponavlja škof.

„Jaz, kakor vedno, da bi bilo vam všeč, Milost!“

„In ti si tudi ta listek sém dejal?“

„Nikakega listka nisem videl!“

„Saj sem vedel; nihče ne bode vedel, kdo je listek sém dejal. A še danes moram zvédeti to, slišiš, Jan! Ako ne, pobéri svoje reči in — zgubi se!“

Stari služabnik obstal je kakor okamenel.

„Idi!“ vpije škof.

Nato pokliče škof redarja in se dolgo posvetuje z njim. Zvedel je, da je bil listek prilepljen na cerkvenih durih.

Po obedu dá si škof po navadi osedlati konja in odjaše s svojim strežajem.

Iz Bolyboy-a do „Črne gore“ se vleče pot v dolgosti jedne angleške milje. To je skalnat, zapuščen, gričast svet z ozkimi dolinami, po katerih se pretakajo potočki. Velikanska skala črnega granita se dviga nad dolinico. Pred dvema ali tremi leti naselilo se je v vzhodju te pečine 20—30 irskih rodbin,

katere so potem izgnali in koče podrli. Le razvaline so se videle še in ožgani tramovi. Povsod drugje rastla je trava, po kateri so se pasle angorske koze. Škotski pastirji stanovali so v prijetni hišici na bregu; imenovali so jo: pristavo na „Črni gori“.

Pastirji so ravno sedeli pri večerji, ko jim psi z glasnim lajanjem napovedo prihod lordov. — Ko ga zagledajo, hité mu pastirji naproti, da bi vsprejeli njegova povelja.

Škof pravi, da si želi odpočiti v sobi, ki je bila napravljena tu za njegovo gospo.

Najemnica zakuri v kaminu ter prinese surovega masla, strežaj je kuhal čaj.

Nekaj trenutkov pozneje zopet zalajajo psi in in redarji se prikažejo. Pastirji so se že bali, da jih izpodé, zato začno močje prositi in žene jokati. Lord jim náznani uzrok svojega pohoda, na kar se vsujejo kletvice in vsakovrstni priimki na katoličane in „sinove noči“. Nato se oborožé močje s sekirami in žene z vilami.

Škof je bil popolnoma umirjen po teh pripravih. Spil je svoj čaj, prižgal si smodko, ter legel na divan. Na mizo je položil dve nabasani puški.

Prva polovica noči pretekla je mirno in jel se je že sramovati strahu, ki ga je obletel pri pogledu

Ljubljano. Vseh vrst marmorjev je 27., največ med vsemi je kararskega. Prevladajoča ali glavna barva v oltarju je sivkasta. Pred oltariščem so tri stopnjice iz repenskega marmorja; na vrhu stopnje je lep marmornat tlak izdelan iz kararskega, veroneškega in črnega volčjegradskega marmorja. Oltarišče, podzid (sokel) mize ali menze je narejen iz višnjevega koroškega marmorja; 8 vitkih lezen iz kararskega marmorja, v katere je vložen grahasti solnograški marmor, ima lične kapitole. Te lezene nosijo 48 stotov težko mizo. Med lezenami vidimo tri „reliefe“, iz kararskega marmorja, umetno izdelane, ki nam predstavljajo „Noetovo, Melkizedekovo in Abrahamovo“ daritev. Na obeh straneh je podzid iz glinškega kamnja, na katerem stojijo 4 postamenti iz črnkasto-pisanega repentaborskega marmorja, v katerih sta vloženi dve plošči iz zelenega in šest iz črčšnjevo-rudečega solnograškega marmorja. Na teh štirih postamentih stojijo zopet drugi štirje iz sivkastega velikorepentaborskega marmorja s finimi okrajki. Na stranskih dveh „postamentih“ je vložen rudečkasti veroneški, na notranjih dveh je pa vloženih šest plošč iz tirolskega marmorja. Na teh postamentih stojé štiri krasni veliki stebri, kakoršni se le malo kje vidijo. Podstavki in tretjina vsacega stebra je iz snežnobelega kararskega marmorja. Lepote notranjih dveh stebrov ni mogoče natančno opisati. Na vsakem teh dveh stebrov so spodaj zelo umetno izklesane štiri angeljske glave, od katerih se na vsaki strani vijejo krasni venci sestavljeni iz samih popkov in cvetov vrtnic. To je vse iz enega kamna tako naravno in natančno izdelano, da se vsako posamezno peresee vsako posamezno debelce prav razločno vidi. Druga dva stebra sta le prijetno „kanalirana“. Stebri so po 3-40 m visoki, notranja dva sta iz belkasto rudečega solnograškega, vnanja dva sta pa iz rudečega veroneškega marmorja. Na stebrih vidimo štiri kapitole iz belega kararskega marmorja. Peresa so tako fino in čisto rezana, da je videti, kot bi rastle. Zadej za stebri, ki so popolnoma prosto stoječi in vsled tega toliko lepši, so zopet lezene z vloženimi ploščami. Tudi lezene imajo podstavke in kapitole iz belega kararskega marmorja.

(Konec sledi)

Občni zbor „Glasbene Matice“ dné 10. oktobra 1891.

(Konec.)

Da bode odboru „Glasbene Matice“ moči ustreči vsestranskim vprašanjem po I. in II. lavoriki in ceni drugih muzikalij, sklenil je prirediti drugo izdajo obeh teh lavorik z nespremenjeno vsebino in izdati na svetlo zaznamek vseh do leta 1889/1890 od „Glasbene Matice“ na svetlo danih muzikalij z določeno ceno. Ta zaznamek je že koncem l. 1890. bil natisnen, lavorika je pa v delu in bode pričetkom prihodnjega leta gotova; kar se bode občasno objavilo po časopisih.

Odbor mednarodne razstave za glasbo in gledalištvo, katera se priredi na Dunaju leta 1892., obrnil se je do visokega ministerstva za uk in bogočastje s prošnjo, da naj to razstavo priporoča v

listka. — Zopet se je vlegel, da bi zaspal. Luč ga je motila; pihne jo.

Niti pet minut ni preteklo, ko se zaslišijo glasovi diple, melodija „Erin go bragha“ odmevala je v tihi noči. Nekdo potrka na duri.

„Kaj je?“ dé preplašen lord.

„Sinovi noči“ so tu!“ dé voditelj redarjev.

„Kje so?“

„Ne vidijo se še, — a njih besna godba se sliši —“

Glas: „Ogenj, ogenj v skednju!“ pretrga mu besedo. — Skokom je bil lord pri oknu.

Gost dim se je valil svozi vse špranje skednja, dasi plamena še ni bilo videti. Redarji in pastirji ga obstopijo; ti mislijo na gašenje, drugi zopet, da bi vjeli nevidnega požigalca.

V daljavi se je razlegal, kakor daljni grom, „Erin go bragh“.

„Rešite črede!“ vpije škof.

Odrpli so vrata hleva, a bilo je prepozno, — vse je bilo v plamenu.

V istem trenutju zasliši se pod hišo strehe pok, — ožró se tija, — po lesenih stebrih lizal je tekoči plamen tramovje.

„To je ogenj, sinov noči“, zavpijejo preplašeni ovčarji, „vse je izgubljeno!“

(Dalje sledi.)

podpiranje vsem njemu podrejenim zavodom in oblastvom.

Po predloženem načrtu razdeli se ta razstava v dva oddelka. Prvi bode predočeval zgodovinski, tehniški in umetniški razvoj glasbe in gledalištva, drugi bode pa obsejal vse izdelke današnjega obrta na glasbenem in gledališkem polju.

Slavna tukajšnja vlada je vsled ukaza visokega c. kr. ministerstva za uk in bogočastje povabila tudi „Glasbeno Matice“, naj se udeleži tega znanstvenega in umetniškega podjetja.

„Glasbene Matice“ odbor pozdravil je s tem večjim veseljem to povabilo, ker se mu prilika podaje, razstaviti vse od leta 1873. izišle muzikalije ter tujcem pokazati, kako izvrstno napreduje prvi slovenski glasbeni zavod, in soglasno sklenil, vse muzikalije postaviti na dunajsko razstavo.

Koncem septembra t. l. šteló je društvo „Glasbene Matice“ skupaj 511 članov, in sicer: ljubljanskih 219, zunanjih 253, ustanovnikov 34 in častnih članov 5, pač lepo število mimo onega iz l. 1885, ko je društvo šteló le 103 člane.

A tudi to število članov še ni zadostno za društvo, ki je tekom 18 let svojega obstanka tako izdatno obogatilo naše muzikalno slovstvo in ki ima ves čas, kar deluje njega glasbena šola, toliko uspehov zabeležiti na glasbenem polju. Želeti je torej, da se tudi drugi poverjeniki po deželi potrudijo za naše prekornostno društvo pridobiti primerno število članov.

Leta 1890/1891. izdal je odbor na svetlo sledeče muzikalije:

1. Osem moških zborov.

2. Tri mešane zборе, katere je zložil in „Glasbeni Matici“ dal na razpolago g. A. Nedved, častni član našega društva.

Te muzikalije razposlale so se tekom avgusta in septembra t. l. vsem članom.

V glasbeni šoli poučevalo se je in sicer:

1. v igri na klavirju 130 učencev, 2. v igri na goslih 43 učencev, 3. v igri na na raznih godalih in sopilih 21 učencev, 4. v solo petju 10 učencev, 5. v zbornem pelju 120 učencev, 6. v splošnjem petju, harmoniju in teoriji 96 učencev.

Vpisanih je bilo skupaj 247 učencev. Šolnine vplačalo se je 1478 gld. 50 kr., od šolnine oproščenih je pa bilo 27 učencev.

Pouk oskrbovala so nastopno imenovane moči:

1. Gosp. Gerbić, vodja za klavir, solo-zbornó in splošno petje, ter teorijo in harmonijo.

2. Gospa Gerbićeva in gđe. Elsnerjeva za klavir.

3. Gosp. Moser za gosli in klavir.

4. Gosp. Hofmeister za klavir.

5. Gosp. Staral in jeden vojak vojaške godbe za godala in trobila.

Da bi se v mladini še bolje ukrepili in utrdili dovzetnost in veselje do godbe, sklenil je odbor prirediti domače koncerte, ki bi posameznim gojencem podali priliko javno pokazati, kako so napredovali na glasbenem polju. Koncertov te vrste aranžovala sta se v šolskih prostorih dva, in sicer prvi meseca februarja, drugi pa meseca marnija t. l.

Običajni šolski koncert, ki je lansko leto zaradi izvenrednih zaprek moral izostati, priredila je „Glasbena Matice“ v redutni dvorani dné 21. marnija t. l. zvečer ob 7. uri. Pri tej javni skušnji je osebito orkester glasbene šole častno rešil svojo nalogo.

V ouverturi iz opere „Unos iz Serajta“ nastopil je nad 30 sil broječi orkester „Matičine“ glasbene šole in tako precizno izvel svojo težavno nalogo, da ga je burno pohvalilo mnogobrojno zbrano odlično občinstvo. Tudi moški zbor nastopil je v imposantnem številu 82 grl v pesmi „Dijaška“. Kot solistinja odlikovala so se gospice Fr. Vrhunc, Alb. Sark in M. Moos v konečnem zboru iz oratorija „Athalijsa“; pri tej točki je sodeloval domači orkester in moški in ženski zbor v skupnem številu do 160 moči.

Ta šolski koncert, katerega svrha je bila navzočne poslušalce seznaniti z napredkom gojencev „Glasbene Matice“ po preteku pol leta, bil je pač neovržen dokaz, da naš zavod uspeva in da je vreden vsestranske podpore.

Dné 29. maja t. l. napravili so gojenci glasbene šole pod nadzorstvom svojih učiteljev in odbornikov običajni izlet na Drenikov vrh, kjer so se razveseljevali prepevajoč in rajajoč vse popoldne.

Vsako leto navadni končni šolski izpiti so letos

po sklepu odborovom morali izostati zaradi nedostatnih šolskih prostorov.

Društvo vzelo je tudi v tekočem letu nove prostore v najem v Knježnjem dvorcu, ki so posebno za šolo prav prikladni. Omeniti je tudi, da je odbor to leto kupil pod roko jako izvrsten za koncert pripraven klavir za primerno malo ceno 300 gld.

Tudi v tekočem letu dobila je „Glasbena Matice“ podpore, in sicer: 1. od slavne deželne vlade 400 gld. in še posebej 300 gld. za nakup raznih inštrumentov, o čemer je odbor predložil vladi na zahtevanje račun, 2. od slavnega deželnega odbora 500 gld., 3. od slavnega mestnega magistrata 500 gld. in 4. od slavne kranjske hranilnice 200 gld.

S preteklim letom zaključila je „Glasbena Matice“ 9. leto svojega šolskega in 19. leto svojega društvenega delovanja. Odbor trudil se je po svojih slabih močeh povoljno ustrezati težavni zadači, storil je mnogo, podvzel pa bi bil še več, ko bi ga ne bilo oviralo slabo gmotno društveno stanje. Nadeja se pa, da se bode tudi finančno stanje sčasoma zboljšalo, osobito, ako bodo važnost „Glasbene Matice“ za razvoj narodnega življa uvaževali tudi oni v Ljubljani in na deželi bivajoči narodnjaki, ki še niso člani društva, ter v mnogobrojnem številu pristopili k društvu, na katero sme v istini ponosen biti ves slovenski narod.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. oktobra.

(Presvetli cesar) je podaril krajnemu šolskemu svetu v Predosljih 200 gld. za razširjenje šole.

(Ljubljanska bogoslovna) praznuje letos stoletnico svojega obstanka. Bogoslovna fakulteta s sedmimi profesorji je bila namreč ustanovljena z najvišjim odlokom z dné 4. julija 1791; predavanja so se pa pričela na jesen. Semeniško poslopje pa, v katerem sta bila prej plemenitaški konvikt in alumnat, je bilo sezidano že leta 1714.

(Trgovska in obrtniška zbornica) je v včerajšnji seji pritrdila nasvetu, da hoče skupno s c. kr. kmetijsko družbo in drugimi faktorji prirediti splošno poljedelsko in obrtno razstavo. Dalje je sklenila, priporočati pravila obrtnih zadrug pleskarjev in sobnih slikarjev in fijakarjev v potrditev, izrekla se za preložitve semnja v Višnji Gori z dné sv. Volbenka na dan sv. Neže, priporočala, da se tarifa za javno tehtnico v Krškem potrdi, sklenila proračun za leto 1892, katerega primanjkljaj naj bi se z dosedanjo 20dstotno doklado od dobitkovine in dohodarine poravnal. V komercialni svet trgovskega muzeja na Dunaju izvolil se je gospod Ivan Baumgartner, za cenzorje pri podružnici avstro-ogerske banke v Ljubljani predlagali so se gg.: Kordin J., Emerih Mayer, A. Mühleisen, F. Regoršek in Ivan Knez; za predsednika izvolil se je dosedanji podpredsednik g. Ivan Perdan, za podpredsednika dosedanji provizorični predsednik gospod Anton Klein in za provizoričnega predsednika stavbeni mojster g. Filip Zupančič.

(„Slovenski Narod“) je v predzadnji številki objavil pod naslovom „Škof Missia in učitelj Okorn“ članek, v katerem na dolgo pripoveduje „izza kulís deželnega šolskega sveta dogodbico, ki vzbuja splošno senzacijo po našem mestu“. Oddati se mora namreč nadučiteljsko mesto v Radovljici. Za to mesto se je oglasilo nekda več prosilcev, mej njimi tudi g. Okorn iz Preddvora, za katerega je „nemška klika uporabila vse svoje vplive, da bi do vrha potisnila svojega ljubljenca“. Ker je bila nemška stranka menda preslaba, kakor pripoveduje „Sl. Narod“, zastavila je svoj kolec še na drugem mestu, namreč pri prevzvišenem knezoškofu, da na predlog knezoškofijskega ordinarijata imenovana člana dež. šolskega sveta glasujeta za Okorna. Eden teh dveh gospodov je bajé glasoval za g. Okorna, drugi se je zdržal glasovanja. — Ker mi nemamo takih zvez s p. n. člani dež. šol. sveta, da bi nam donašali „mične dogodbice izza kulís“, tudi ne vémo, koliko je resnice na tej dogodbici. Kdor pa pozna gospodo okolu „Slov. Naroda“, vé, da iz komarja naredi slona ali pa si izmisli take „dogodbice“; za to imamo nebrojno število dokazov. Mislimo torej, da je tudi ta dogodbica, v kolikor se tiče prevzvišenega gospoda knezoškofa, izmišljena; če pa je istinita, pokazal je svoj značaj v čudni luči oni gospod, ki se je zdržal glasovanja. Aut Caesar aut nihil! Sicer pa obžalujemo, da se dogodbice izza kulís tirajo na javni oder pred občinstvo, ki mora vsled tega imeti čudne pojme o uradnih tajnostih.

(Motenje nočnega miru.) Iz kranjskega okrajnega glavarstva se nam piše: Stopil sem minole dni v Selško dolino, obiskat prijatelja iz mladih let in dihat zdravi gorski zrak. V nedeljo, dué 18. t. m., pridem slučajno v trg Ž., kjer so imeli lepo cerkveno slovesnost. Ljudstvo se mi je zdelo dobro in pobožno. A kakor povsod, je tudi tukaj že navadno ponočno vpitje. Skoro celo noč nisem zatislil očesa, ker na vseh vogalih so vriskali in kričali, po krčmah pa je bil pravi „dirindaj“. Tudi v ponedeljek so ti ponočnjaki praznovali in nadaljevali rogoviljenje. Pošteni tržani so mi tožili, da se ti razgrajalci navadno zbirajo iz sosednih hribov in vznemirjajo ves trg. Nekateri tukajšnji gostilničarji pa imajo brez licence odprte hiše cele noči. Ker se tudi od drugod čujejo jednake pritožbe, da razposajena mladina na tak način zapravlja svoje zdravje in težko prislužene novce, in ker se ob takih prilikah dogaja največ pretefov in pobojev, naj bi torej politična oblastva po svojih organih strogo postopala pro i ponočnim rogoviležem, in kaznovala tudi one kečmarje, ki brez dovoljenja točijo čez uro. Hvaležni jim bodo vsi mirni prebivalci.

(Romarske slovesnosti na sv. Višarjih) so slovesno končali, kakor se nam poroča, dné 4. t. m., torej na god presvetlega cesarja. Zaradi te dvojne slovesnosti so grmeli topiči že v soboto zvečer, naznanjajoč okolici slovesni dan. Vreme je bilo mrzlo in megleno. Vendar se je sešlo nad 3000 romarjev, kar se redkokrat zgodi. Sv. Višarje je letos obiskalo nad 80 tujih duhovnikov in 50 sprevedov, med temi 7 izrednih. Darovanih je bilo 572 sv. maš, 23.000 ljudij je sprejelo sv. obhajilo, propovedij je bilo 38 slovenskih, 22 nemških. Prav ganljivi so prizori, ko ljudstvo med petjem jemlje slovo od čudodelne podobe Matere Božje.

(Ogenj.) Pred nekaterimi dnevi je gorelo na Jami pri Mavčičah. Jednemu gospodarju je pogorela hiša z gospodarskimi poslopji in pridelki, drugemu pa hiša. Prvi je bil zavarovan le za 400 gld., drugi za 200 gld. Ogenj je nastal bržčas iz neprevidnosti.

Telegrami.

Pariz, 20. oktobra. Giers pride sémkaj obiskat svojega sina. Car je mornarskemu ministru Barbey-u podelil red belega orla.

Pariz, 21. oktobra. Nadškof v Aixu, Gouthefoulard, ki je pisal ministru Fallieresu, da se ne more udati njegovi okrožnici za stran romanj v Rim, se bode zaradi tega moral zagovarjati pred seinskega departementa policijskim sodiščem. Tukaj velja zakon in naredba, katera predpisuje za napade proti pravicam in avtoriteti ministrov trimesečno do petletno ječo, oziroma 300 do 6000 frankov globe.

London, 20. oktobra. Hud vihar je razsajal včeraj po vsi Angliji in Irski. Več krajev je poplavljenih, mnogo živine je utonilo, več ladij ponesrečilo.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplívno, delovanje prebavnih organov vrejšče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenici 10 kr. (300—214)

Tuji.

19. oktobra.

Pri **Maliču**: Kanka, Karress, iz Brna. — Lokatelli iz Vel. Kaniže. — Lauri s hčerjo iz Trsta. — Bauer iz Nemčije. — Kiffel, Priborski, Klementz, Kohn, Sobel, z Dunaja. — Runkler iz Maribora. — Birty iz Zadra. — Poltnig, Strochbauer, iz Grada. — Eingelmann s soprogo iz Kočevja. — Reuleaux s sinom iz Solnograškega. — Ebner iz Dolenje Vasi. — Soklič iz Mokronoga.

Pri **Stonu**: Fischer iz Budimpešte. — Löffler iz Brna. — Bettelheim iz Vel. Kaniže. — Wahle iz Pasave. — Löwy, Mayer, Bone, Schönfeld, Szapary, Biehoff, Sieber, Koblmüller, Staudinger, Pick, z Dunaja. — Jerala iz Gorice. — Porenta iz Britofa. — Kriwald s soprogo iz Grič. — Fritsch iz Beljaka. — Lakmayer iz Naklega. — Elsner iz Vipave. — Demberger iz Tržiča. — M. Košar iz Blejske Dobrave.

Pri **Južnem kolodvoru**: Pollak iz Tržiča. — Kleiner iz Prage. — Cordjer, Gregorka, z Reke. — Križaj iz Prema. — Schlutterbach s soprogo iz Vratislave.

Pri **avstrijskem caru**: Gasperšič iz Železnikov. — Masigliari iz Livorne.

Umrli so:

18. oktobra. Anton Miculinič, gostilničar, 69 let, sv. Jakoba trg 2, marasmus.

V bolnišnici:

14. oktobra. Frančiška Bochte, železniškega čuvaja hči, 15 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
20	7. u. zjut.	735 6	11 2	sl. szapad	oblačno	5-00
	2. u. pop.	734 6	17 0	sl. jug	del. jasno	dež
	9. u. zveč.	734 5	15 0	sl. szap.	"	
Srednja temperatura 14.4°, za 3.6° nad normalom.						

Srednja temperatura 14.4°, za 3.6° nad normalom.

Stanje avst-ogerske banke

dné 15. oktobra 1891.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld.	454,612.000	(— 6,303.000)
Kovinski zaklad	"	247,213.000	(+ 1,841.000)
Listnica	"	188,797.000	(— 4,982.000)
Lombard	"	25,658.000	(— 214.000)

Učenec.

Mladenica, kateri je vsaj nižje šole končal in je sicer krepkega života, **sprejemem takoj** v mojo prodajalnico z mešanim blagom.

Avg. Dolenc

(1436) 3-1 v Ajdovščini na Goriškem.

Najnižje cene. Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch, tovarna dežnikov, Ljubljana, Mestni trg 15.

ZAHVALA.

Za presrečne dokaze prijateljstva o boleznih in smrti našega iskreno ljubljenega očeta, oziroma starega očeta, brata in tasta, gospoda

Antona Miculiniča,

gostilničarja in meščana ljubljanskega,

izrekamo presrečno zahvalo v prvi vrsti prečast. gospodu duhovnemu svétniku mestnemu župniku J. Rozmanu, kateri je blagodušno krščansko sprevedil našega ranjkega z molitvami v njegovih zadnjih trenutkih v srečnejšo večno življenje. Iskreno zahvalo pa izrekamo slavnim društvom „Sokol“, „Slavec“ in „Katoliškemu društvu“ za njih spremstvo z zastavami; „Slavec“ še posebno za ganljivo petje pri hiši in na mirodvoru, gg. gostilničarjem kot svetilem ob krsti, vsem darovateljem prekrasnih vencev in mnogobrojnim udeležencem iz mesta in dežele pri pogrebu. Vsem njim in vsakemu posameznemu naj bode izrečena najprisrčnejša, topla zahvala.

V Ljubljani, dné 21. oktobra 1891.

(1)

Žalujoči ostali.

Bogato zalogo ličnih s pravim zlatom pozlačenih

(1434) 11-3

nagrobnih križev

priporoča po nizkih cenah

An' dr. Druškovič,

trgovec z železnino v LJUBLJANI, Mestni trg št. 10.

Na zahtevo pošlje obrazce in ilustrovane cenike franko.

Dunajska borza.

Dné 21. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	91 gld. 65 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	91 " 45 "
Zlata renta 4%, davka prosta	109 " 10 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 15 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1013 " — "
Kredtne akcije, 160 gld.	281 " — "
London, 10 funtov strl.	117 " 30 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 31 "
Cesarski cekini	5 " 58 "
Nemških mark 100	57 " 70 "

Dné 20. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	104 gld. — kr.
Ogerska papirna renta 5%	109 " 85 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	146 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 50 "
Zastavna pisma " " " " 4 1/2%	100 " 30 "
Kreditne srečke, 100 gld.	185 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16 " 70 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	48 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " 60 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2815 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 22 1/2 "
Laskih lir 100	45 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

L. Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma poštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z jedno

promeso zemljiško-kreditnih srečk

à 1 1/4 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že 5. novembra!